

Bethesda i en overgangstid



Det er mandag ettermiddag. En ny uke har begynt og jeg hører lyder utenfor i korridoren. Språkstudenter kommer inn gjennom hovedinngangen, men på denne tiden av dagen er det nye misjonærer som kommer for å lære nepali. De forsyner seg med te eller kaffe og venter på tur. Av og til kommer noen nepalere og spør forsiktig om det er her vi har engelskundervisning. Det er det.

Tekst: Mirjam Bergh, daglig leder i Bethesda, Pokhara
Foto. Mirjam Bergh og Øystein Ådland

De blir møtt av Basudev, hovedlærer på språkskolen, får et formular å fylle ut og blir intervjuet for å bli plassert i en klasse på passende nivå. Foran meg sitter Ram Prasad Pandey og jobber intenst med tall og noe som jeg ikke vet helt hva er.

Nye krav til kompetanse og lederskap

Bethesda har vokst og blitt en, om ikke stor, men i hvert fall sammensatt organisasjon med en stab på 15. Kjernevirksomheten er den delen av Bethesda som jobber sammen med kirkene for å oppgradere ledernes kompetanse i sjelesorg og åndelig veiledning. Så er det språkskolen, som strever med å bli det vi håper, en inntektskilde som kan bære underskuddet i kjernevirksomheten. Dette krever



Anmol, nyansatt nepalilærer, underviser australske Naomi

kompetanse også innenfor administrasjonen, og i mai måned oppgraderte vi vår kontorsjef, Ram Prasad Pande, til *Business Manager*. Ram er dyktig og lærenem, og har vokst under ansvaret, men trenger opplæring i blant annet markedsføring. Han får god oppfølging av Krishna Adhikari, min økonomiske rådgiver.

Etter jordskjelvene og alt som fulgte med dem har vi begynt å komme tilbake til normaltstanden, om det finnes noe slikt i Bethesda. Det er stadig noe nytt på gang. Det siste året har vi jobbet intenst med å finne en ny leder, siden jeg etter planene vil gå inn i pensjonistenes rekke i april. Til slutt søkte en av våre egne stabsmedlemmer, Ramu Rayamajhi, som har jobbet med oss i tre år og nå er feltkoordinator. Fra midten av november går han inn i en nyopprettet stilling som *Associate Managing Director* for å jobbe sammen med meg fram til jeg slutter til våren. Han vil da etter planen bli oppgradert til *Managing Director* og ta over lederskapet.

Nye språklærere på plass

Vi har de siste månedene kurset og ansatt tre nye språklærere som, sammen med de fire vi har fra før, skal undervise en stor gruppe nye misjonærer i nepali denne høsten. I tillegg har vi tre språklærere som underviser i engelsk konversasjon. I engelskundervisningen har vi også stor nytte av volontører fra Norge og andre land, som kommer for tre måneder eller lenger. Det hjelper både på økonomien og tilstrømningen av studenter. Denne høsten har vi Laura og Øystein Ådland her. Laura, som er pensjonert engelsklærer, er volontør på språkskolen. Øystein hjelper til på alle mulige områder. Blant annet har han hatt gode veiledningssamtaler med noen i staben.



Laura Ådland med to av sine studenter

Et service- senter i Tansen

Fra starten har vi hatt en visjon om å få til et service-senter i sjelesorg, dvs et sted dit de kirkeledere som har blitt kurset av Bethesda i sjelesorg kan henvise mennesker med behov for mer avansert sjelesorg enn det de selv kan gi. Det kan også omfatte mennesker med mentale helseproblemer. Siden november i fjor er Dr. Binasing Gurung i en treårig psykiatriutdanning, som vår stipendiat. Hun vil bli ferdig psykiater i 2017 og den første kristne psykiateren i Nepal. Bina vil, i følge en avtale, bli ansatt av misjonssykehuset i Tansen. Bethesda er registrert under Industriministeriet og kan ikke ansette helsepersonell. Avtalen innebærer at vi kan kjøpe Binas tjenester fra sykehuset når det trengs. Vårt "Referral Center" vil altså bli plassert i Tansen, og blir den tredje av de fire avdelingene i Bethesda som kommer i funksjon; altså kurs, retreat, «*referral*» og forskning.

I Tansen er det fire kirkeledere som har gått igjennom en sykehusbasert sjelesorgutdanning og har fått sertifikat som er akkreditert fra et sjelesorgsinstitutt i India. På service-senteret skal de tilby sjelesorg på høyere nivå. De vil bli veiledet og kurset av en irsk psykoterapeut, Dr. Stephen Coulter, som arbeider med United Mission to Nepal (UMN). Både Dr. Coulter og vi ser Guds ledelse i at han er på riktig sted til rett tid og at UMN låner ham ut til oss. Vi håper å kunne innvie sjelesorgsenteret i Tansen som en underavdeling til Bethesda i mars neste år.

Bethesda har til nå ikke selv drevet med sjelesorg. Vi er et kompetansesenter og arbeider for å utruste de som faktisk gjør det, med eller uten formell opplæring. Dette blir første gangen vi har en mulighet å starte et senter som skal tilby sjelesorg, noe det er stort behov for. Ikke minst har jordskjelvkatastrofen skapt oppfølgingsbehov hos mange av de rammede og traumatiserte nepalerne. Takk for at dere er med og ber for dette initiativet.

Utfordringer i et «post-earthquake Nepal»

Fra forskning i andre jordskjelvområder vet vi at vi i årene som ligger foran må regne med økt frekvens av depresjoner, selvmord, alkoholisme og andre psykiske helseproblemer. Bethesdas grunnkurs i sjelesorg behandler disse problemene ganske grundig. Der vi har hatt hele kursopplegget over en tidsperiode på et år, vil det være en gruppe ressurspersoner som vet mer om disse problemstillingene enn de fleste andre i omgivelsene. Vi har derfor konkludert med at det beste vi kan gjøre i et «*post-earthquake Nepal*», er å gjøre det vi allerede gjør og bygge opp vår egen kompetanse og kapasitet så mye vi kan i de neste månedene.

Det er ikke enkelt å rekruttere medarbeidere som kan være kursholdere i Bethesda siden *counselors*, eller sjelesørgere, er en yrkeskategori som det fortsatt ikke finnes mange av i Nepal. De siste månedene har vi ansatt Robert Tamang og Suchita Rai. Robert er pastor på deltid. Han er dyktig og godt igang med å undervise i kursene. Suchita Rai er nyansatt, men en moden kvinne med erfaring fra undervisning og en genuin interesse for sjelesorg.

Mirjam Bergh